

Im.

A'dam, maandag 13 oktober

Buiten rept het en miert het. En het is ook
nu de 13^e van de maand. Moeten wordt je
moeder geoperd. We zijn in het ongewisse
over het feit hoe ernstig het is met je moeder.
Het is goed dat je vandaag en de volgende dagen
bij haar in de buurt bent. Ik leef met je
moeder mee, maar ook met jou. De brenger
van troost, heeft zelf ook "sympathy and under-
standing" nodig + pechzaamheid. De bron zelf

"Do you think you could give me a hand? The guests will be here any minute."

moet gevoed
worden.
Waar haal jij
de kracht van
aan om iedere
keer weer de
ander met
hand en voet
te helpen te
staan?

Ik denk dat

ik het weet. Door te relativiseren in de transit van: iets voor
iemand anders te kunnen betekenen is belangrijker
dan b.v. schilderen; dan b.v. de klusjes in de
oudwijerham af te maken enz. enz. Nobody wishes
to be a Nobody. Everybody wishes to be a Somebody!
Je bent pas iemand als de mensen rekening met je
handen; als de "Caring" niet alleen ander betreft, maar
jou betreft in voldoende mate! opdat je zelf weer kunt
geven.

14 oktober 's middags. 12.45. Stralen wordt je moeder geopend.
De operatie zelf is een inreep en daarom boven
haar fragiele ^{Constitutie} Constellatie is ook een extra risico
ten tijde van een operatie. Volgens Graham Swift moeten
we, in het volle besef van het beperkte aantal jaren
dat ~~aan~~ ons taqumenen is, het leven vieren. Je moet wel
lerst leven zonder dat het lichaam de peest rich 100%
in dienst van het lichaam moet stellen. Jij, Em.
hebt een heel groot tijds besef door de grote hoeveel-
heid tijdritual die je overkijmt. Jij viert al ja-
ren het leven. Je plukt de dag (en wat jij alle-
maal in één dag stopt) en je plukt de nacht. Cape
moeten. Op dit moment wil ik niet veel, ik wil maar
één ding: Dat we Stralen Terprienel ons onnodig zorgen
penaakt hebben. Ik herinner me nog jouw mening over
de Ciker uit mijn vertellingen.

Zondag 10 februari 1991 om 11 uur 's ochtends belt H.J. op
met de mededeling dat Em vannacht in het ziekenhuis
is opgenomen met meningitis. Ik voel mij machteloos!
Hulpeloos! Radeloos! Incommunicado. H.J. zegt: Ze
reageert goed op de penicilline en ligt op de intensive
care. Zoet/zuur. Maandagochtend 11 febr. kan mij niet
vrijmaken. Maandagmiddag naar het AZU naar J.C.I.
Daar was je weg. Sprak met de zuster; dat gaf bevestiging.
Daarna naar C3 W en ontmoette tante la familie + verplegers.
De laatste reidat je lifenlijk te nae was voor verder be-
zoek. Twijfel. Je vroeg ook of ik wilde blijven en ik
wilde dat je zou slapen. Je had veel pijn en door de pijn
heer speelde er af toe een flimlach op je gezicht. Ik heb
lang naar dat lieve gezicht gekeken en zou graag wat van
de pijn overgenomen hebben. Delen heet dat. Linae Citrat
Jij Em staet me net zo machteloos tegenover je moeder als ik
inderdaad tegenover jou. Ik voel en leef met je mee. ^{Vell aan de draad}
12 T YFE.

Heldere en diepe Maria Magdalena

Vkwt 29/9/95

THEATER

Maria Magdalena van Marguerite Yourcenar door Kaaithheater. Van 9 t/m 14 okt. in Frascati Amsterdam.

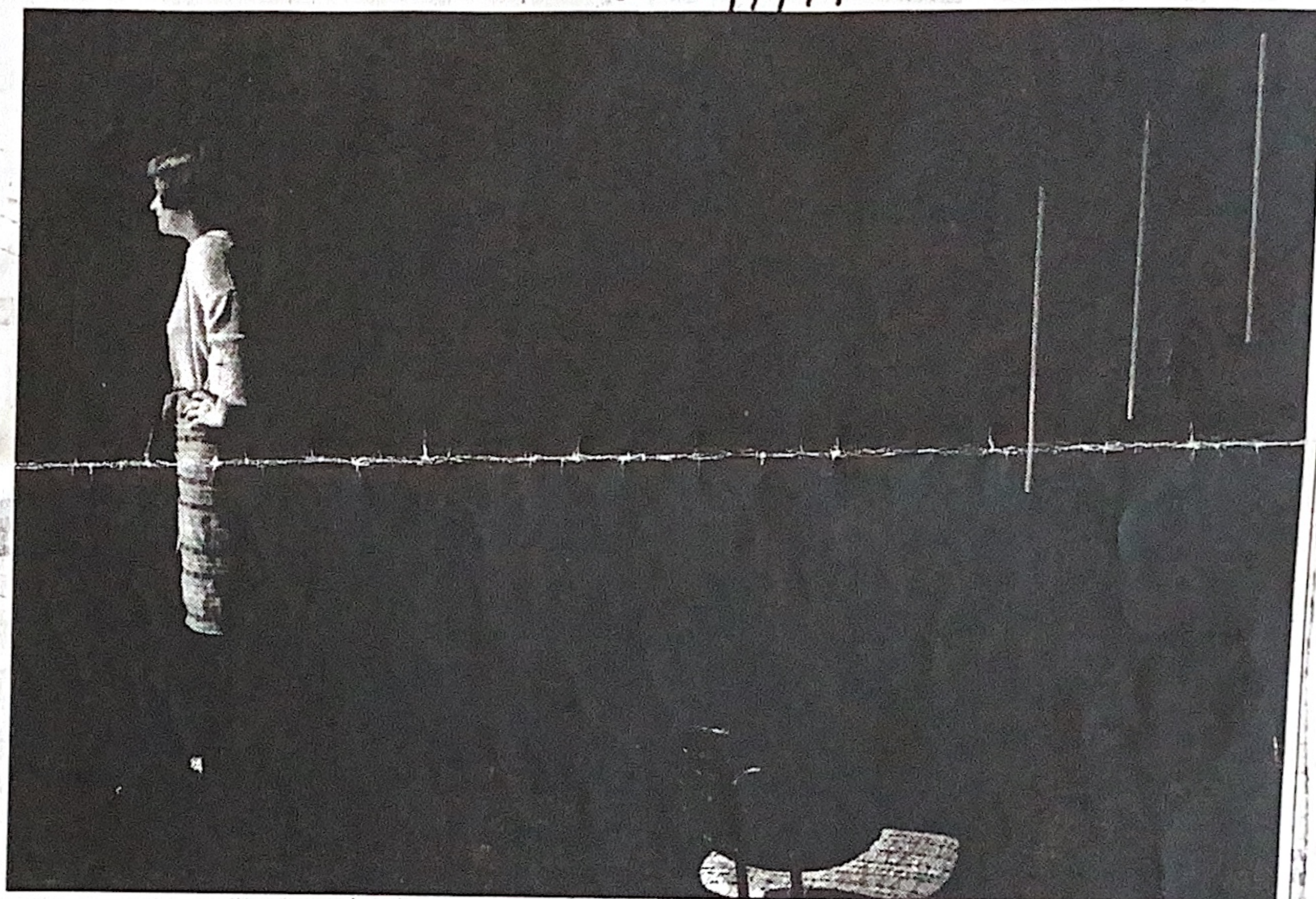
Drie wasmachines staan op het podium rustig een wasje te draaien – een bonte was, zo te zien. Actrice Frieda Pittoors kijkt met lichte vertedering naar deze handige huishoudhulpjes, die meteen de sfeer bepalen in de voorstelling *Maria Magdalena*: het gaat over het hier en nu, en niet over een mevrouw die vanwege een plechtige voordrachtsavond uit de Bijbel is gekropen.

Pittoors ziet er ook mooi uit, frivool haast voor haar doen, met haar geföhnde kapsel, geraffineerde make-up en zwarte broek van soepele stof. En ze past zo goed bij de tekst die ze speelt: *Maria Magdalena of de Verlossing* van Marguerite Yourcenar. Want ook die tekst is ondanks de zwaarte van het onderwerp helder en diep tegelijk.

Aanvankelijk zou Frieda Pittoors met de Vlaamse theatermaker Josse de Pauw een voorstelling maken over de vrouwen in het leven van Jezus. Dat plan ging niet door en Pittoors besloot dan maar zelf 'iets' met Maria Magdalena te doen. Ze kwam als vanzelfsprekend uit bij de tekst van Yourcenar.

Maria Magdalena of de Verlossing schreef Yourcenar in 1936, nadat ze zich in Griekenland had teruggetrokken vanwege een onbeantwoorde liefde voor een homoseksuele man. Ze had aan den lijve ondervonden wat het betekent als het onderwerp van die liefde niet aangeraakt kan of wil worden. 'Noli me tangere' staat er op de schilderijen waarop Maria Magdalena staat afgebeeld – letterlijk vertaald: 'raak niet aan'. Het is een terugkerend thema in het leven van deze vrouw die werd afgewezen door Johannes en later door Jezus, om verschillende redenen weliswaar, maar toch.

In deze tekst kijkt de oude Maria

Frieda Pittoors in *Maria Magdalena* van Yourcenar.

FOTO PATRICK DE SPIEGELAERE

terug op haar leven dat niet alleen van haar is maar ook van Yourcenar. Het zijn bespiegelingen en weerspiegelingen van verlangen, liefde en tenslotte de verlossing. 'Ik heb er goed aan gedaan me door de grote goddelijke golf te laten voortrollen; ik betreur niet herschappen te zijn door de handen van de Heer. Hij heeft mij noch van de dood, noch van de zonden, noch van de misdaad verlost, want het is door hen dat je jezelf verlost. Hij heeft mij verlost van het geluk.' Zo eindigt Yourcenars tekst en zo eindigt ook Pittoors solo die achter dat laatste woordje 'verlost' nog een raadselachtig vraagteken plaatst.

Tamelijk timide begint Pittoors aan haar monoloog, zich haast ge-

nerend dat er publiek bij zit. Maar gaandeweg komt er vuur in haar woorden, als ze vertelt over haar liefde voor Johannes en over de prostitutie waarin ze daarna belandt: 'Een kapitein uit Marseille nam me aan boord van zijn schip: liggend op de achtersteven gaf ik me over aan de warme trilling van de schuimende zee'. En dan de ontmoeting met Jezus, diens lijden en wederopstanding. 'Voor de tweede keer in mijn leven stond ik voor een bed waarop alleen een afwezig slaap', zegt ze als ze voor het lege graf van Jezus staat.

Pittoors wisselt een rustige, in zichzelf gekeerde verteltrant af met uitbarstingen van wanhoop. Ze klimt op de wasmachines, gaat rus-

tig op een keukenstoeltje zitten, werpt zich op de grond. Aldus ontstaat de perfecte opbouw van een moeilijke monoloog, gespeeld door een begenadigd actrice die je met de tekst mee hoort denken.

Het enige bezwaar aan de voorstelling is dat ze zo kort duurt, nog niet eens een uur. Dat is misschien mooi als opmaat voor een congres van het Magdalena Genootschap of van een verlichte Bijbelclub, maar als zelfstandig theater is het net iets te iel. Wellicht kan Pittoors haar oude Hadewych-solo oppoetsen en een tweeluik maken over De Mystieke Vrouw. Over de onaanraakbare liefde valt vast nog meer te melden.

Hein Janssen

Volharding

Helaas heb ik deze voorstelling niet gezien. De grootste aanbeveling is: Het enige bezwaar aan de voorstelling is dat ze zo kort duurt. De rest van de tekst is dan overbodig.

De meeste teksten kunnen korter en bondiger geformuleerd worden.

En mijn typering van jou: Het enige bezwaar dat ik tegen jou heb, is dat onze ontmoetingen te kort duren. Radio